

FOAIE PAROHIALĂ

11 - 17 septembrie 2022

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455

Sărbătoare

Înălțarea Sfintei Cruci

miercuri, 14 septembrie 2022; ora 11.00 Sfânta Liturghie

RUGĂCIUNE

Doamne Isuse Cristoase, dulce Mântuitorul sufletelor noastre, mărturisim înaintea Ta, întru ziua răstignirii Tale, în care ai pățimit și ai primit moarte pe Cruce pentru păcatele noastre, că noi suntem cei ce Te-am răstignit cu păcatele noastre cele multe și cu fărădelegile noastre cele rele. De aceea, ne rugăm bunății Tale celei nemărginite să ne faci și pe noi părtași sfințelor Tale Patimi, cinstitelor răni și morții Tale celei de viață făcătoare, pentru ca să ne învrednicim, prin darul Tău, să câștigăm și noi asemenea Ție, pentru dragostea Ta, precum Tu, Cel Milostiv, le-ai răbdat pentru mântuirea noastră, întărindu-ne pururea cu aceeași putere și răbdare ce ai avut când Te-au răstignit nemulțumitorii evrei.

Și ne înviază simțirile noastre cele sufletești, ca să cunoaștem moartea Ta, precum ai făcut de Te-au cunoscut și zidirile cele neînsuflețite, care s-au mișcat la răstignirea Ta, cum Te-a cunoscut tâlharul cel credincios și, rugându-Ți-se, l-ai primit în Rai. De aceea întărește-ne, Doamne, ca să putem ridica cu bucurie, de astăzi înainte, Crucea Ta cu deplină pocăință. Întristarea morții Tale să o simțim, precum au simțit-o Preasfânta Ta Maică, ucenicii Tăi și mironosițele femei.

Dă-ne, Doamne, și nouă, darul Tău, precum ai dat atunci tâlharului celui rău, și iartă păcatele noastre pentru sfințele Tale Patimi, și ne primește prin pocăință împreună cu el în Rai, ca un Dumnezeu și Ziditor ce ne ești. ...

(Acatistul Sfintei Cruci)

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere: **Ioan Sălăjan, Mircea Lucian Popescu și Floare Crăciun**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii. Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Semnul iubirii, în formă de cruce

Evangelhia de astăzi este parte a dialogului dintre Isus și Nicodim. Acesta din urmă vine în miez de noapte la Isus, fiindcă înțelege că ceea ce se întâmplă iese din registrul lucrurilor familiare lui. Deși face parte din tagma fariseilor, se distanțează de ei și încearcă să înțeleagă cine este cu adevărat acest Rabbi din Nazaret. Isus îi vorbește despre o nouă naștere, din apă și din Spirit, despre o naștere de sus și imediat după aceasta avem fragmentul de astăzi, care merge în același sens, punând lucrurile de pe acest pământ în legătură cu Cerul, printr-un continuu joc între cele de sus și cele de jos, între Cer și pământ, între viața aceasta și viața veșnică. Nicodim înțelege că nu mai suntem în vremea semnelor și a imaginilor. Suntem în fața Celui care dă adevăratul sens lucrurilor, iar sensul acesta este iubirea. Tot ceea ce pare ambiguu în Vechiul Testament, toate poruncile și regulile în aparență atât de seci și de dure, capătă astăzi adevăratul înțeles. În Isus Cristos, istoria omului cu Dumnezeu se revelează ca o istorie de iubire: “atât de mult a iubit Dumnezeu lumea...”. Totul este readus la momentul inițial al Creației, în care Dumnezeu se plimbă în răcoarea serii cu primii oameni. Pomul vieții ce pare definit pierdut pentru noi, este astăzi repus în discuție ca și semn de iubire. Fiul Omului va fi înălțat pe Cruce, ca o sămânță și nou început al Raiului, ca și semn de comuniune dintre om și Dumnezeu. Totul începe și totul se va împlini într-o grădină. Maria Magdalena îl va întâlni într-o grădină pe Isus cel înviat și speranța noastră va renaște din acel loc. Trupul Mântuitorului pus în mormânt tocmai de către Nicodim și Iosif din Arimatea va deveni sămânța noii grădini a Raiului, de această dată sădită nu în jurul nostru ci în noi înșine.

Fiind înaintea Înălțării Sfintei Cruci, duminica de astăzi ne pregătește mintea și inima pentru a înțelege tainele lui Dumnezeu. Considerat cel mai crunt instrument de tortură, destinat ultimilor dintre oameni, aducând blestemul asupra celor atârnați de ea, crucea este transformată de către Isus în loc de iertare. La fel sunt transformate și răutățile și păcatele noastre. Prin cruce, verticalitatea iubirii divine îmbrățișează orizontala noastră trădare, mântuindu-ne. Să ne lăsăm astfel îmbrățișați punând sub semnul crucii și deci al iubirii, întreaga noastră existență.

PS Claudiu, Episcopul Eparhiei de Cluj-Gherla